

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від “ _____ ” _____ 2016 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листами Міністерства аграрної політики та продовольства України від 29.02.2016 № 37-14-2-7/2831 та від 06.04.2016 № 37-14-2-75013.

За результатами розгляду проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проектом Закону пропонується розширення кола осіб, які мають право надавати дозвіл на допуск тварин у стадо після карантину, зокрема, надати повноваження, в частині видачі даного дозволу, уповноваженому лікарю ветеринарної медицини.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у даній редакції з огляду на наступне.

1. Відповідно до статті 1 Закону України «Про ветеринарну медицину» ветеринарні документи це документи дозвільного характеру, до яких належать міжнародний ветеринарний сертифікат, ветеринарне свідоцтво, ветеринарна картка, ветеринарна довідка та ветеринарно-санітарний паспорт на тварину, *видані державними інспекторами ветеринарної медицини або уповноваженими чи ліцензованими лікарями ветеринарної медицини, що підтверджують ветеринарно-санітарний стан тварини, якість та безпечність продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, патологічного матеріалу та кормів.*

З метою уникнення появи елементів дозвільної процедури, а також додаткового навантаження на суб'єктів господарювання пропонуємо у тексті проекту Закону переглянути застосування слів «письмового дозволу».

Враховуючи зазначене, запропоновані зміни не узгоджуються із статтею 1 Закону України «Про ветеринарну медицину».

2. При цьому звертаємо увагу, що відповідно до статті 35 Закону України «Про ветеринарну медицину» тварина протягом профілактичного карантину перебуває під наглядом державного інспектора ветеринарної медицини, уповноваженого або ліцензованого лікаря ветеринарної медицини. Допускають тварину у стадо на підставі письмового дозволу державного інспектора ветеринарної медицини.

Тобто, нагляд за твариною можуть проводити три фахівці, а допуск у стадо здійснюється за дозволом одного фахівця (*проектом Закону це передбачається уповноважений лікар ветеринарної медицини, тобто два фахівці допускають тварину у стадо*).

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо в проекті Закону передбачити можливість надавати допуск тваринам у стадо ліцензованим лікарям ветеринарної медицини.

3. При розробці проекту Закону не дотримано вимог статті 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Головному розробнику зазначеного проекту постанови необхідно враховувати, що аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) – це документ, який дозволяє однозначно об'єктивно та обґрунтовано оцінити ефективність запропонованого державного регулювання, неможливість вирішення існуючої проблеми за допомогою інших альтернативних способів, та зробити висновок щодо забезпечення максимально можливих позитивних результатів від дії цього акту за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Так, пункт 1 АРВ повинен містити опис проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, причин та умов виникнення проблеми, аргументи щодо неможливості її розв'язання за допомогою чинних регуляторних актів з окресленням кола суб'єктів на яких дана проблема справляє негативний вплив.

Зокрема, з приводу даного питання, головним розробником значну частину інформації, яка б надала можливість об'єктивно оцінити положення проекту Закону залишено поза увагою.

У пункті 4 АРВ не здійснено опису механізмів і заходів дії запропонованого проекту регуляторного акта, які безпосередньо мають призвести до вирішення визначеної пунктом 1 АРВ проблеми.

Також у даному пункті АРВ головним розробником не надано опису основних змін, які передбачається встановити при затвердженні відповідного

проекту Закону, що не дає підстав стверджувати, що прийняття його у запропонованій редакції забезпечить досягнення задекларованої головним розробником мети.

В пункті 8 даного АРВ слід зазначити всі обов'язкові згідно Методики показники результативності регуляторного акта, зокрема, додати показник *«кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта»* та визначити прогностичні значення даного показника результативності, виражених у кількісній формі. У разі неможливості обчислення розміру певного показника наводиться його текстовий опис, що надасть змогу встановити ефективність та доцільність запровадження даного виду державного регулювання.

З огляду на вищевикладене, за результатами здійсненого аналізу редакції проекту Закону встановлено, що даний проект розроблено без урахування ключових принципів державної регуляторної політики визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а саме:

- доцільності, тобто обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;
- ефективності, тобто забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;
- збалансованості, тобто забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Крім того, положення проекту Закону розроблені без урахування вимог передбачених статтею 5 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються з діючими регуляторними актами.

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

К. М. Ляпіна